Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25948
Copyright: Admont, Benediktinerstift

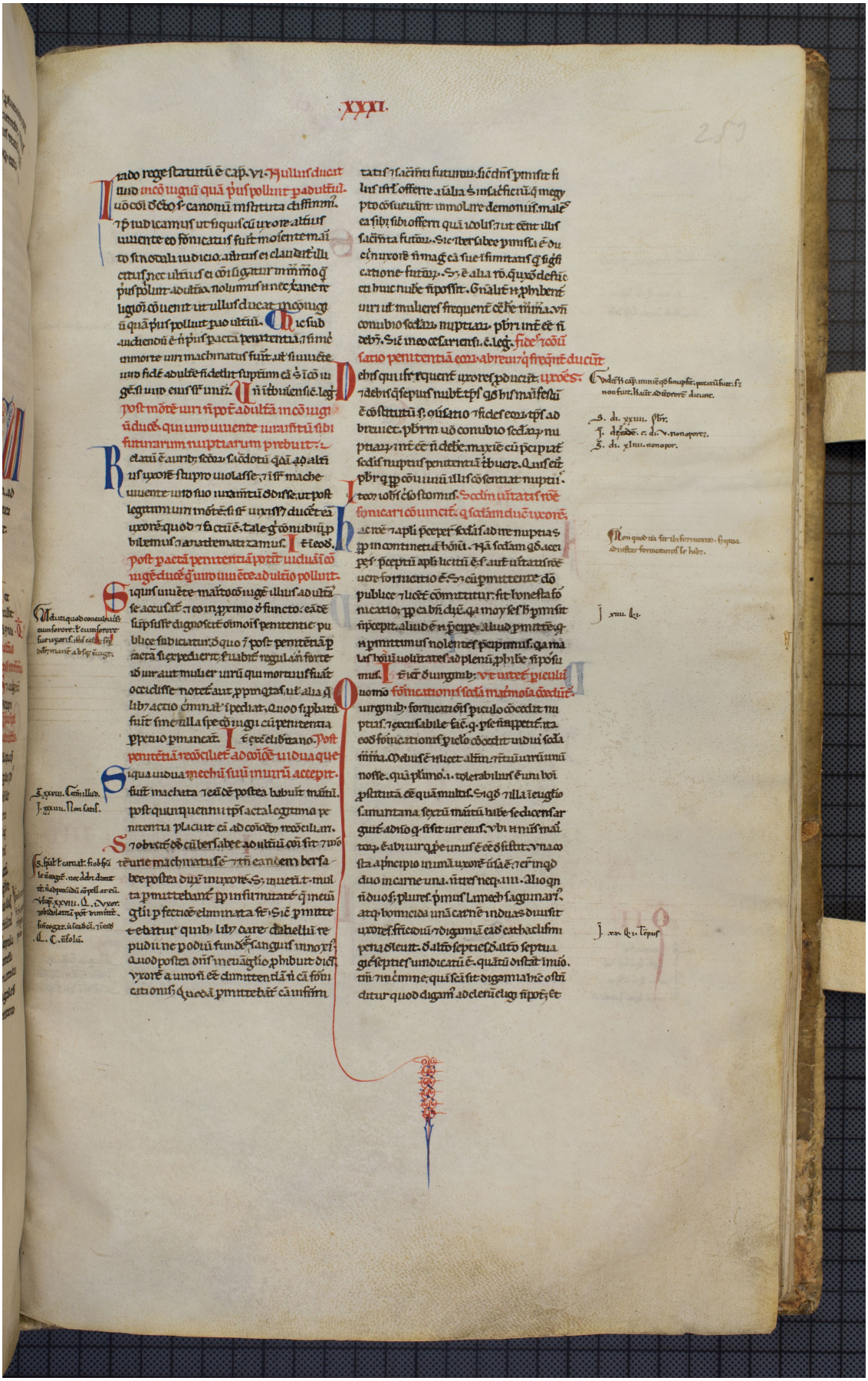

XXXI.

257

Iudicatum est ut quicumque cum uxore adulterium commiserit, si ante mortem uiri sui ad penitentiam conuertatur, ad uirum suum reuocetur. Quod si uiro uiuente post mortem uiri sui post adulterium in coniugium ducere, quam uiro uiuente in adulterio sibi fuerunt nuptiarum preberunt. Et alibi: Si quis uiuente marito coniugem alterius adulterasse accusat, reo in primo obiecto eam esse publice iudicatur. Quo post penitentiam peracta si peccauerit, iudicio regulari forte uir aut mulier uiri qui mortuus fuerit occidisse notetur, aut per inquisitionem, ut alia quelibet actio cominatur, specialiter. Quod si uiuebat fuit sine ulla spe coniugii cum penitentia perpetuo permanet. Et ecclesiastica. Post penitentiam reconciliet ad conscientiam uidua que fuit maculata reatu et postea habuit maritum. Post quinquennium tempus acta legitima penitentia placuit ei ad conscientiam reconciliari. Item: Obiecta obiecta cum illa et eandem bersabee postea duxit in uxorem. Sed multa permittebantur per infirmitatem cuiusdam gentis propter duritiam cordis sed ad principio non fuerunt. Sic permittebatur repudium ne pro odio fundere sanguis innocentis. Quod postea domini euangelio prohibuit dicens: Qui uxorem a uiro suo et dimittentem illam non causa fornicationis facit eam fornicari. Quia sed permittebatur causa infirmitatis futurum. Sic dum permittitur filius offerre aliquid sacrificium, quod magis pro consuetudine immolare demonibus, malebat ei sibi offerri quam idolis, tunc cessant illus sacrificia futura. Sic inter libere permissa est duci in uxorem non magis ex sue firmitatis quam ligationem futuri. Sed alia ratione, quam desiderii huic nube superfuit. Gnaliter non habent uiri ut mulieres frequenter cecidere nisi a viro conubio secundum nuptiarum publicum inter eos non debet. Sic in eo clarientur. Et legitime fide iocundatio penitentiam eorum abrenuntiant firmiter ducunt ebris qui sibi frequent uxores, prodiciunt et debris qui sepius nubent tpl qs bis mali fesliter constituit. Si obstatio fidei eorum tpl ad breuiet. Publicum uero conubio secundum nuptiarum inter eos denique maxime cum peccauerint secundis nuptiis penitentiam tribuere. Quis est publicum quippe cum unum illius consentiat nuptiis. Iob clo stomus. Sed in uitatis non fornicari cum uinciti. Quia sedam duc uxorem acceptam et apli precepit sed ad ne nuptias quippe in continentia bonum. Ha sedam qd accepit preceptum apli licitum est. Aut uitatis non uere fornicatio est. Si cum permittentur dono publice licet committitur. Sit honesta fornicatio, propter bni duc. Qa moyses hoc permisit non precepit, aliud est non precepe. Aliud permittere quia permittimus nolentes peccatum. Qa mala hominum uolutates ad plenum publice non possumus. Et licet dungmis: Vt uitetur periculum uomo fornicationis sed ad maiorem concludere urgmis fornicationis periculo concedit nuptias. Accusabile sic. Quia pleni appetit ita eos fornicationis periculo concedit uidui sed minus. Modus est uicet alium ritum uirum nosse. Quia plumo. Tolerabilius est uno bono pstituta est quam multis. Sic quod illa ieuglio sumuntana sexum maritum habere seducens sarguit adhuc quod fuit uir eius. Vbi non mis matrimonia quippe unus est constitutum. Vna ecclesia principio in una uxore ulsa est. Nec ingo duo in carne una. Non tres neque. Non duos. Alio qn non duos; plures permisit. Lamech sagum arcatque bonneida una carne in duas diuisit uxores. Fuit enim dignum eos cathaclismum penitentiae. Et altos septies dicto septuagesies septies undecimo centum. Et in cimine quia sca sit digamia hic ostenditur quod digam ad clerum eligi potest et

Quod de hac cap. minime quod bimaplici. quia cum fuit. si non fuit. Haute ad uxorem dicunt.

S. di. xxxiii. Pbr.
J. de eade. c. di. v. non oportet.
S. di. xliii. non oportet.

Non quod ita sit ut fornicatio. sed quia ad instar fornicationis se habet.

J. xxiii. Iq.

Multum quod concubuit cum sorore. Et cum sorore fuit uxori. Alii cathaclismo dicunt. Ab hoc ingo.

S. xxxii. Cum illa.
J. xxxiii. Non tacit.

S. fuit Et cum ut. Fuit habet ad principio non fuerunt. nec debet dimittere ad principio. Non pellere eum. Vlisp. xxviii. C. Vxor. Quod dolamus post dimittere. Sic oportet. Ita et bei. Tiedi. C. C. Ritola.

J. xxx. Qui. Tepus